

Els vells rockers tampoc moren al Pla de l'Estany

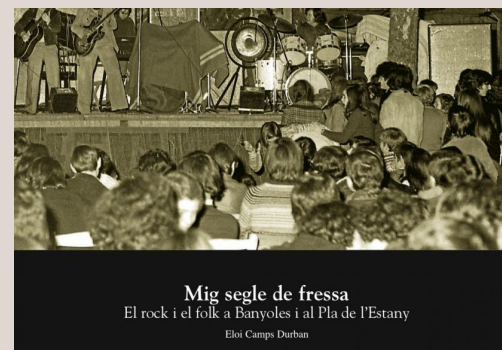
Text > XAVI XARGAY

Els «Quaderns de Banyoles» es caracteritzen pel fet d'estar escrits per persones molt competents en el tema que tracten; la informació que hi aporten és cabdal per fer un retrat del poble i la comarca en múltiples temes, uns més específics, d'altres més genèrics. Com he dit en alguna ressenya anterior, no sempre el llenguatge utilitzat pels autors està a l'altura del rigor documental i del treball d'investigació. No és aquest el cas: el llibre està molt ben escrit. Ja des del mateix títol, *Mig segle de fressa*, l'autor (el jove Eloi Camps Durban) demostra consciència lingüística: reduir a *fressa* (i no *soroll*) tota la tradició musical del Pla de l'Estany és fer-se propi, com van fer els impressionistes francesos, el terme en principi despectiu amb què les ments benpensants definien la musiqueta que feien aquells peluts. És un primer encert, lingüístic i de plantejament: el joc de perspectives i una certa ironia. Si alguna cosa sol definir les obres localistes és un excessiu mirar-se el melic. La ironia, doncs, és una bona cura contra el *mirarsel meliquisme* localista.

Una altra cura és la perspectiva. També ho fa l'Eloi Camps: cada capítol té una breu introducció històrica, amb les dades bàsiques per entendre el context en què neixen les principals tendències musicals. Situats en el temps i en l'espai, en les modes i en les innovacions

de cada dècada, l'Eloi Camps enfoca la manera com aquestes tendències musicals apareixen, neixen i creixen a la comarca. Així, quan l'autor escriu: «Poques comarques poden comparar-se a la nostra pel que fa a la moguda musical», no és una mostra de xovinisme comarcal, sinó la conclusió a què ha arribat després d'anys d'escoltar música (imagino que des de molt abans que es plantejés d'escriure el llibre), d'hores de bussejar en les hemeroteques, d'investigar i d'entrevistar un munt de gent, protagonistes i secundaris d'aquesta història.

El llibre està dividit en set capítols. Tret del primer («El pare Mariver, el pioner de la guitarra elèctrica»), que és gairebé un pròleg sobre els antecedents musicals d'aquest capellà, la resta de capítols estan dedicats, cada un, a una dècada: «Els pioners (els 60)», «Dels primers peluts al punk», «L'explosió del rock», «El Manchester gironí», «Sang nova per al monstre» i «Tenim fressa per anys». Com podeu comprovar, uns títols aguts, irònics, descriptius. La informació a cada capítol és tan considerable que imagino que deu ser exhaustiva i que si, a partir d'ara, algú vol parlar d'aquest tema, difícilment trobarà dades noves, si de cas podrà aprofundir en algun dels aspectes tractats per Camps. En aquest sentit, el llibre funciona també com una base de dades que arriba fins al 2018 (el

CAMPS DURBAN, Eloi. ***Mig segle de fressa. El rock i el folk a Banyoles i al Pla de l'Estany.*** Banyoles: Ajuntament de Banyoles, Diputació de Girona, 2018. (Quaderns de Banyoles). 156 p.

llibre és publicat l'octubre del 2018!). Però va més enllà de la simple base de dades: aporta matisos, informacions, explicacions, ens ajuda a entendre per què van néixer uns grups en un moment determinat i quines diferències aportaven respecte a altres grups. No deixa de costar ni els concerts ni els espais on se celebren els concerts. Dedicava especial atenció, com correspon, als grups mítics de la comarca: Orquestra Sant Martírià, Kitsch, Fang, Jamboree Gang, Germà Negre... No deixa al tinter cap nom de músic ni de grup ni de local. El treball, en conjunt i en cada una de les seves parts, impressiona i convida a ser llegit per tots els melòmans i per totes les persones interessades en la cultura popular.

i imprescindibles monografies dels «Quaderns de la Revista de Girona», o la *Revista de Girona* mateixa. La feina de Gabriel Martín Roig servirà per mitigar la interessada ignorància dels encarregats de la destrucció. Igual que passa amb les illes Formigues, detectem molt millor el patrimoni espiritual quan emergeix posat en paraules o fotografies, quan ens és explicat. El que hi ha a sota les roques visibles, el que sosté tota aquesta riquesa que el llibre explora, és molt més gran i constitueix les persones que habiten l'espai que el

llibre descriu (i més enllà i tot). Interessantíssim en tot moment, ben escrit i editat i ple d'informació, el llibre hauria de ser a totes les cases del territori que toca. El coneixement de la realitat ultralocal ens permet saber qui som, i només l'autoestima ens pot ajudar.

MARTÍN, Gabriel. ***Les illes Formigues i el seu entorn.*** Palafrugell: Amics de les Illes Formigues, 2018. 120 p.

